

Для застосування нейронних мереж в прогнозуванні необхідно мати спеціальне програмне забезпечення.

Отже, інновації є важливою складовою в підвищенні конкурентоспроможності економіки. Для доцільного та дієвого впровадження інновацій необхідно приділяти значну увагу прогнозуванню результатів. Перспективним методом прогнозування є використання нейромережевого моделювання, оскільки саме нейронні мережі моделюють реальні зв'язки, імітуючи поведінку певного процесу, і не налаштовують їх під стандартні математичні моделі.

Список використаних джерел:

1. Т. С. Калєбанова, О. О. Рудаченко. Особливості нейронних мереж та нечіткої логіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eprints.kname.edu.ua/38840/1/52-54.pdf>
2. Комаров С.І. Прогнозування і планування використання земельних ресурсів та об'єктів нерухомості [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://stud.com.ua/106554/geografiya/neyromerezheve_modelyuvannya#470

Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМСТВА**

В умовах динамічного економічного середовища єдиним ефективним методом підвищення конкурентоспроможності підприємства є активне впровадження інноваційних досягнень, використання високотехнологічних розробок, що сприятиме реалізації ефективних форм управління підприємством. Стає очевидним, що розвиток інноваційної складової підприємства є необхідним фактором зростання ефективної діяльності будь якого суб'єкта господарювання, оскільки реалізація інноваційних рішень на підприємстві зміцнює його конкурентний статус, без застосування інновацій підприємство втрачає свої конкурентні позиції.

Будь-який суб'єкт підприємництва функціонує з метою збільшення капіталу в тій чи іншій формі – безпосередньо у вигляді зростання чистого прибутку або у вигляді зростання вартості підприємства. Досягнення даної мети можливе за рахунок активізації інноваційних процесів на підприємстві. Інноваційні процеси є тим головним чинником, що призводить до стратегічного розвитку підприємства на сучасному ринку, забезпечує стабільний його розвиток. Завдання стратегічного управління полягає в пристосуванні організації до змін зовнішнього середовища.

Під стратегією інноваційного розвитку мається на увазі сукупність заходів, спрямованих на забезпечення цілісності та безперервності інноваційних

процесів, здійснення яких призводить до його прискореного і цілеспрямованому розвитку.

Інноваційний розвиток підприємства і його виробничої діяльності передбачає розробку ідеї та обґрунтування інвестиційного проекту, матеріально-технічне та фінансове забезпечення, управління діяльністю створюваного при цьому об'єкту, включаючи ліквідацію або перепрофілювання його відповідно до відповідних зовнішніх умов і можливістю досягнення поставлених інвестором цілей.

Специфіка інноваційної стратегії підприємства залежить від сфери її діяльності, рівня модернізації підприємства, специфіки та обсягу робіт, які реалізуються в виробничих і дослідницьких підрозділах в рамках інноваційного циклу за різними видами нововведень. Також, слід зазначити, що при розробці стратегії інноваційного розвитку підприємства необхідно враховувати, крім економічних ресурсів, ще технічні, екологічні, соціальні та психологічні аспекти впровадження інновацій.

Розробка інноваційної стратегії розвитку підприємства починається з оцінки конкурентоспроможності підприємства і стратегії конкурентної боротьби. Основними методами зміцнення конкурентного статусу підприємства, на нашу думку, є активізація інноваційної діяльності, а саме: створення нового продукту, послуг, новаторські комерційні ідеї, тобто інноваційний процес систематичного пошуку нових можливостей, уміння застосовувати для вирішення постійних задач нові інтелектуальні ресурси з найрізноманітніших джерел.

В умовах інноваційних змін перед підприємствами постає проблема вибору ефективних методів управління інноваційними процесами, які сприятимуть підвищенню конкурентоспроможності підприємства, оперативно встановлять внутрішні можливості впровадження інновацій та виявлять оптимальні напрями розвитку підприємства, що забезпечить підвищення ефективності його діяльності.

Отже, сьогодення вимагає якісно нового підходу до управління інноваційними процесами на підприємствах, який передбачає не лише окремий випадок впровадження інновацій, а й розробку стратегії інноваційної діяльності, тобто системи заходів з розробки, впровадження, виробництва, визначення ефективності інновацій.

Основним засобом успішного розвитку підприємства є комплексний підхід, який забезпечує формування та реалізацію такого варіанту інноваційної діяльності, який забезпечить найкращі кінцеві результати. У цих умовах поряд з важливою роллю виробничого, ресурсного і технологічного потенціалів підприємства велике значення набуває взаємодоповнюючий ефект. Такий ефект поєднує воєдино напрями розвитку інноваційної діяльності, використовуючи чотири групи показників (обладнання, технології, управління, збут).

Формування інноваційного процесу відповідно до стратегічної концепції інноваційного розвитку підприємства дозволить підвищити якість прийнятих управлінських рішень і забезпечити зростання ефективності інноваційної діяльності в цілому і кожної окремої інновації зокрема.

Таким чином, в умовах постійних змін бізнес-середовища розвиток підприємства забезпечать тільки безперервні інноваційні зміни, реалізація цілеспрямованих етапів реалізації інновацій в виробничій, організаційній та збутовій системі. Стратегія інноваційного розвитку формується враховуючи досвід впровадження інновацій на підприємстві, професіоналізм фахівців, відповідальних за впровадження інновацій, ефективність реалізації та обґрунтованість інноваційних проектів.

Список використаних джерел:

1. Інновації як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємств С.В. Позняк. URL:<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4614>
2. Особливості впровадження моделей інноваційної активності промислових підприємств Т.В. Гринько URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=139>

Матина Д. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ
У СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Сьогодні широко обговорюється ідея організації та формування системи медичного страхування в Україні. Фахівці у сфері страхування та економіки, галузі охорони здоров'я мають згоду з думкою про необхідність впровадження цієї системи. Складовою тих труднощів, які пригальмовують формування функціонуючої концепції медичного страхування в Україні, є невстановлені межі між обов'язковим і добровільним страхуванням, це обумовлюється різним трактуванням наявних нормативних актів, що регламентують роботу у рамках медичного страхування.

Страхова медицина дає можливість гарантувати захист інтересів людей у сфері охорони здоров'я з підтримкою медичного страхування, сутність якої надання гарантованої грошової допомоги у разі страхового випадку, скориставшись коштами, накопиченими страховиком. Страхова медицина являє собою підгалузь особистого страхування, яке здійснюється у разі втрати людиною здоров'я та гарантує надання медичної допомоги за рахунок накопичених коштів, а також фінансування заходів медичної профілактики при появі страхового